31993R3604

31.12.1993 ОФИЦИАЛЕН ВЕСТНИК НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ L 332/4

РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 3604/93 НА СЪВЕТА
от 13 декември 1993 година
за уточняване на дефинициите за прилагането на забраната за привилегирован достъп, посочена в член 104а от Договора

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската общност, и по-специално член 104а, параграф 2 от него,

като взе предвид предложението на Комисията ([1]),

в сътрудничество с Европейския парламент ([2]),

като има предвид, че забраната за привилегирован достъп до финансовите институции, предвидена в член 104а от Договора, е съществен елемент за подчиняването на финансовите операции на публичния сектор на дисциплината на пазарния механизъм и по този начин допринася за засилването на бюджетната дисциплина; като има предвид освен това, че тя поставя държавите-членки на равна основа по отношение на достъпа на публичния сектор до финансовите институции;

като има предвид, че Съветът трябва да уточни дефинициите за прилагането на такава забрана;

като има предвид, че държавите-членки и Общността трябва да действат, спазвайки принципа на отворена пазарна икономика, в която има свободна конкуренция;

като има предвид, по-специално, че настоящият регламент не засяга методите за организиране на пазарите, придържащи се към този принцип;

като има предвид, че настоящият регламент няма за цел да възпрепятства функционирането на публичните финансови институции, когато то се придържа към същия принцип;

като има предвид, че член 104а от Договора забранява мерките за установяване на привилегирован достъп; като има предвид, че трябва да бъдат уточнени видовете актове, които са засегнати от тази забрана; като има предвид, че доброволно поетите ангажименти от страна на финансовите институции в рамките на договорните отношения без съмнение не могат да бъдат засегнати;

като има предвид, че същият член предвижда, че съображения за разумност могат да оправдаят отклонението от принципа на тази забрана; като има предвид, че законовите или подзаконовите разпоредби или административните действия не могат обаче под прикритието на съображение за благоразумие да бъдат използвани за установяване на измамен привилегирован достъп;

([1]) ОВ C 324, 1.12.1993 г., стр. 7 и ОВ C 340, 17.12.1993 г., стр. 6.

([2]) ОВ C 329, 6.12.1993 г. и Решение от 2 декември 1993 г. (все още непубликувано в *Официален вестник*).

като има предвид, че публичните предприятия са обхванати от същата забрана; като има предвид, че те са дефинирани в Директива 80/723/ЕИО на Комисията от 25 юни 1980 г. относно прозрачността на финансовите отношения между държавите-членки и публичните предприятия ([3]);

като има предвид, че за целите на паричната политика финансовите институции и по-специално кредитните институции могат да бъдат задължени да притежават вземания в Европейската централна банка и/или националните централни банки;

като има предвид, че Европейската централна банка и националните централни банки не могат като публични власти да предприемат мерки, установяващи привилегирован достъп; като има предвид, че правилата за мобилизиране или оставянето в залог на дългови инструменти, постановени от Европейската централна банка или от националните централни банки, не могат да бъдат използвани като средство за заобикаляне на забраната за привилегирован достъп;

като има предвид, че с цел да се избегне всякакво заобикаляне на забраната, дефинициите в общностното законодателство за различните видове финансови институции трябва да бъдат допълнени от упоменаване на институциите, ангажирани с финансови дейности, които все още не са хармонизирани на общностно равнище, като например клонове на институции на трети страни, холдингови и факторингови дружества, некоординирани предприятия за колективно инвестиране в прехвърляеми ценни книжа (ПКИПЦК), пенсионни институции и т.н.,

ПРИЕ НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

1. За целите на член 104а от Договора под „всяка мярка, установяваща привилегирован достъп“ се разбира всяка законова или подзаконова разпоредба или всеки друг задължителен правен инструмент, приети при упражняването на правомощията на публичната власт, които:

— задължават финансовите институции да придобиват или да притежават вземания на институции или органи на Общността, на централни администрации, на регионални, местни или други публични власти, на други органи, регулирани от публичното право или на публични предприятия на държавите-членки (наричани по-долу „публичен сектор“), или

([3]) ОВ L 195, 29.7.1980 г., стр. 35. Директива, последно изменена с Директива 93/84/ЕИО (ОВ L 254, 12.10.1993 г., стр. 16).

— предоставят данъчни привилегии, които могат да облагодетелстват единствено финансовите институции, или финансови преимущества, които не съответстват на принципите на пазарна икономика, с цел да бъде окуражено придобиването или притежаването от страна на тези институции на такива вземания.

2. Не се считат за мерки, установяващи привилегирован достъп, онези, които водят до:

— задължения за финансиране на общинските жилища при специални условия, като например, *inter alia*, задължение за съсредоточаване на средства в публични финансови институции, когато по-голямата част от условията за финансиране на публичния сектор са идентични с тези за финансиране от подобно естество, предоставено на частни заемополучатели за същите цели,

— задължение за съсредоточаване на средства в публична кредитна институция, доколкото към 1 януари 1994 г. това задължение е неразделна част от организацията на определена мрежа от кредитни институции или на специфични схеми за спестявания, предназначени за домакинства и целящи да предоставят финансова сигурност на цялата мрежа или на специфична схема. Използването на такива централизирани средства трябва да бъде определено от органите, управляващи съответната публична кредитна институция и да бъде в съответствие с принципа на пазарна икономика, в която съществува свободна конкуренция,

— задължения за финансиране на възстановяването на щети от бедствия, в случай че условията за финансиране на възстановяването не са по-благоприятни, когато щетата е претърпяна от публичния сектор, отколкото когато е претърпяна от частния сектор.

Член 2

За целите на член 104а от Договора „съображения за благоразумие“ са тези, които стоят в основата на законовите или подзаконовите разпоредби или на националните административни действия, основани на или в съответствие със законодателството на ЕО и предназначени да спомагат за стабилността на финансовите институции, така че да се засили стабилността на финансовата система като цяло и защитата на клиентите на тези институции.

Член 3

1. За целите на член 104а от Договора „публично предприятие“ се определя като всяко предприятие, по отношение на което държавата или други регионални или местни власти могат да упражняват пряко или косвено господстващо влияние по силата на правото си на собственост върху него, на финансовото си участие в него или на правилата, които го регулират.

Господстващо влияние от страна на държавата или на други регионални или местни власти се допуска, когато по отношение на дадено предприятие тези власти пряко или косвено:

а) притежават основната част от записания капитал на предприятието;

б) контролират мнозинството от гласовете, свързани с акциите, емитирани от предприятието; или

в) могат да назначат повече от половината от членовете на административните, управителните или надзорните органи на предприятието.

2. Без това да засяга тяхното задължение като публични власти да не предприемат мерки, установяващи привилегирован достъп по смисъла на член 104а от Договора, за целите на настоящия член Европейската централна банка и националните централни банки не се считат за част от публичния сектор.

3. „Национални централни банки“ означава централните банки на държавите-членки и Люксембургския паричен институт.

Член 4

1. За целите на член 104а от Договора „финансови институции“ означава:

— кредитните институции, както са дефинирани в член 1, първо тире от Директива 77/780/ЕИО [1],

— застрахователни предприятия, както са дефинирани в член 1, буква а) от Директива 92/49/ЕИО [2],

— животозастрахователни дружества, както са дефинирани в член 1, буква а) от Директива 92/96/ЕИО [3],

— ПКИПЦК, както са дефинирани в член 1, параграф 2 от Директива 85/611/ЕИО [4],

— инвестиционни предприятия, както са дефинирани в член 1, параграф 2 от Директива 93/22/ЕИО [5],

---

[1] Директива 77/780/ЕИО на Съвета от 12 декември 1977 г. за координиране на законовите, подзаконовите и административните разпоредби, отнасящи се до достъпа до дейността на кредитните институции и нейното упражняване (ОВ L 322, 17.12.1977 г., стр. 30). Директива, последно изменена с Директива 89/646/ЕИО (ОВ L 386, 30.12.1989 г., стр. 1).

[2] Директива 92/49/ЕИО на Съвета от 18 юни 1992 г. за координиране на законовите, подзаконовите и административните разпоредби, отнасящи се до прякото застраховане, различно от животозастраховането (Трета директива относно застраховането, различно от животозастраховането) (ОВ L 228, 11.8.1992 г., стр. 1).

[3] Директива 92/96/ЕИО на Съвета от 10 ноември 1992 г. за координиране на законовите, подзаконовите и административните разпоредби, отнасящи се до прякото животозастраховане (Трета директива относно животозастраховането) (ОВ L 360, 9.12.1992 г., стр. 1).

[4] Директива 85/611/ЕИО на Съвета от 20 декември 1985 г. за координиране на законовите, подзаконовите и административните разпоредби, отнасящи се до предприятията за колективно инвестиране в прехвърлими ценни книжа (ПКИПЦК) (ОВ L 375, 31.12.1985 г., стр. 3). Директива, последно изменена с Директива 88/220/ЕИО (ОВ L 100, 19.4.1988 г., стр. 31).

[5] Директива 93/22/ЕИО на Съвета от 10 май 1993 г. относно инвестиционните услуги в областта на ценните книжа (ОВ L 141, 11.6.1993 г., стр. 27).

— други предприятия, чиито дейности са сходни на тези на предприятията, упоменати в предходните тирета, или чиято основна дейност е придобиването на финансови активи или трансформирането на финансови вземания.

2. Следните институции не са част от финансовите институции, дефинирани в параграф 1:

— Европейската централна банка и националните централни банки,

— финансовите служби на пощите, когато са част от сектора на публичната администрация, дефиниран в съответствие с Европейската система за интегрирани икономически сметки или когато тяхната основна дейност е да действат като финансови агенти на публичната администрация, и

— институциите, които са част от сектора на публичната администрация, дефиниран в съответствие с Европейската система за интегрирани икономически сметки, или чиито пасиви съответстват изцяло на държавния дълг.

Член 5

Настоящият регламент влиза в сила на 1 януари 1994 г.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави-членки.

Съставено в Брюксел на 13 декември 1993 година.

За Съвета

Председател

Ph. MAYSTADT